

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

EPI/ J.nr. 042-970

Dato:

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 11. april 2005 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 24 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 24:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 28. november 2004 fra Erik Jappe vedrørende Aktivlovens § 81, jf. alm. del - bilag 53.”

Svar:

Henvendelsen fra Erik Jappe til Folketingets Socialudvalg indeholder en opfordring til, at der sker en præcisering af aktivlovens § 81 til gavn for borgernes retssikkerhed. Herudover indeholder henvendelsen et uddrag af bogen ”Enkeltudgifter – aktivlovens § 81”, skrevet af Erik Jappe.

Jeg har ikke mulighed for at tage stilling til alle de problemstillinger og fortolkninger, som Erik Jappe redegør for i sin bog. I beskrivelsen fokuseres der overordnet på problemstillingen omkring borgerens retssikkerhed, herunder på selve reglens formulering og på kommunens fortolkning og anvendelse af reglen.

Det afgørende, for i hvilket omfang kriterier for tildeling og udmåling af hjælp skal være retsbestemte og baseret på helt entydige kriterier, er, hvilken ydelse det handler om. Når der er tale om faste forsørgelsesydelse, er det vigtigt, at reglerne om udmåling af ydelserne er så præcise som muligt.

Når der derimod er tale om formålsbestemte ydelser om ekstra hjælp i særlige situationer, er det nødvendigt at foretage et skøn over en persons individuelle forhold. Det er vigtigt, at retten til hjælp ikke på forhånd er bundet til bestemte udgifter og beløbsgrænser. I relation til disse ydelser ligger den retlige begrænsning i en konkret vurdering af, om ydelsen må antages at

bidrage til det angivne formål. Det kan ikke nytte at have så faste rammer, at ydelserne ikke længere kan tjene deres formål.

Til spørgsmålet om fortolkningen af reglen i forhold til de konkrete sager og i forhold til kommunens pligt til at rådgive og vejlede den enkelte borger, så mener jeg, at de eksisterende retskilder giver kommunen de redskaber, der skal til.

Det er kommunens pligt at administrere korrekt i henhold til den gældende lovgivning og den gældende praksis, hvilket også indbefatter de principielle afgørelser, der træffes af Ankestyrelsen.

For at tydeliggøre borgerens rettigheder foreslår Erik Jappe, at Ankestyrelsens principielle afgørelser indarbejdes direkte i den generelle lovgivning. Det mener jeg ikke vil være hensigtsmæssigt, blandt andet fordi de afgørelser, som Ankestyrelsen træffer, skal ses i relation til forholdene i den konkrete sag.

Jeg kan oplyse, at jeg ikke har aktuelle planer om at fremsætte forslag om ændring af aktivlovens § 81. Derimod kan jeg oplyse, at Arbejdsdirektoratet i samarbejde med blandt andet Socialministeriet har planer om en revision af Vejledning om Lov om aktiv Socialpolitik.

Eva Kjer Hansen

/Bent Nielsen